

Cal Senyorito

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carrer de Maspí, 11 - Dosrius
Emplaçament	A la banda de migdia del casc antic, prop de l'arbreda de plàtans del Mosquit i d'en Rigau
Alçada:	140m
Coordenades:	
Latitud:	41.59307
Longitud:	2.40689
UTM Est (X):	450568
UTM Nord (Y):	4604767

Classificació

Número de fitxa	08075-27
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Any	1952
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 0750625DG5005S
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici aïllat de planta quadrada i envoltat de jardí. Presenta una coberta de teula plana de dues vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal, i barbacana volada sostinguda amb bigues de fusta a les quatre façanes. Està distribuït en planta baixa, pis i golfes, amb senzilles obertures rectangulars. Cal destacar el porxo situat a la cantonada de ponent de l'edifici, i que està obert al jardí mitjançant dos grans arcs de mig punt. Al nivell del pis de la façana principal destaca una fornícula d'arc rodó, amb l'ampit semicircular bastit en maons i una imatge de la Moreneta de terracota. La construcció presenta els paraments arrebossats i emblanquinats.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'edifici: ca l'Arteman. Estilísticament, se li pot atribuir un cert llenguatge noucentista.

Història

Anteriorment a la construcció de l'edifici, els terrenys on s'ubica la casa eren coneguts com a Can Pericu i hi havia una petita casa mig enderrocada coneguda com a Can Reguill. La llicència d'obres de l'edifici data del dia 9 de març de 1952 i els seus propietaris, una família benestant de Barcelona, la construïren com a primera residència. El topònim amb el que és coneguda fou popularitzat per la minyona del matrimoni. L'any 1955 s'hi feren un seguit de petites reformes interiors. Posteriorment, pels voltants de l'any 1988, la casa fou adquirida per la família Arteman com a casa de segona residència.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RU.14/033.

